

ಓದು ಬರಹದ ರುಚಿ ಹತ್ತಿದ ಪರಿ

ಸಿನಿಮಾ ಸಾಹಿತಿ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅವರ 'ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗಿ' ಪುಸ್ತಕ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿತ್ತಿತು. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಫೋಟೋ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಯೋಗವೂ ನನಗೆ ಒದಗಿಬಂತು.

■ ಪ್ರದೀಪ್ ಎನ್. ಚೆಲುವರಸನಕೊಪ್ಪಲು

ಕ್ಲಿಪ್ಪವೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ಪುಸ್ತಕಪ್ರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅವರ ಓದುವ ಹುಚ್ಚು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೂ ಓದಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂಥ ಸಾಹಿತಿಗಳ, ಪುಸ್ತಕಪ್ರೇಮಿಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅವರ ಸಹವಾಸ ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದೇಕೋ ನನಗೆ ಓದು ಬರಹವೆಂದರೆ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ, ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತುಸು ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಹಾಗೆ. ಓದು ಬರಹ ಎಂದರೆ ಅಲರ್ಜಿ ಆಗಿತ್ತು. 'ಅಪ್ಪನಂತೆಯೇ ಈತನು ದಡ್ಡ. ಓದಲಾರ, ಬರೆಯಲಾರ' ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಬಂಧುಗಳು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಈ ಅಪಮಾನವನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪಮಾನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಲು ಒಂದು ಅಮೃತಘಳಿಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅದು ಮೈಸೂರಿನ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ದಿನಗಳು. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಕಲ್ ಬಳಿ ಚೆಹಣಿ ಹೀರಲು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪುಸ್ತಕದಂಗಡಿಗೆ

ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವೇ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರಚಿಸಿದ 'ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗಿ'. ಮಿಷಿಯಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ.

ಮೊದಲೇ ಅವರು ಟಿ.ವಿ.ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪರಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬರಹ ಇನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದೆ. ಅವರ ಸಿನಿಮಾ, ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಚರ್ಚಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೇ ಪಡೆದೆ. ಸುಧಾ, ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ. ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ 'ಸುಧಾ ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ'ದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಸಿನಿಮಾ 'ಹಾಲುಜೇನು' ಕುರಿತಾಗಿ ಬರೆದಾಗ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಿಂಚಂಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ 'ಶುಭವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು.

ಅವರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಬಿಡದೇ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಚಂದ್ರು ಸರ್ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ನನ್ನ ಹಗಲಿರುಳಿನ ಕನಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಭಯ, ಆತಂಕ ಎಲ್ಲವೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ದೇಶವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವವರು, ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವವರಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಆಸೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ. ನನ್ನ ಓದಿಗೆ, ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಚಂದ್ರು ಸರ್ ಅವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೂ ಆ ಸವಿಗಳಿಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ವರ್ಷದ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಂದು ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೇ ನಡೆಸಿಕೊಡುವ 'ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಬ್ಬ'ದಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಬಾಯ್ಕುಂಬ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಸುಮಾರು ಎಂಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕನಸು ನನಸಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೊ. ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಭೇಟಿಗೆ ಮಿತ್ರರಾದ ಗೋಪಕುಮಾರ್ ಕೂಡ ಕಾರಣರಾದರು. ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಗಿ. ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸ ಬಲವಾಯಿತು. ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ ಸವಿನೆನಪು ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ■